

УХВАЛА
ЛІСІВНИЧОЇ АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНИ «Про національну лісову
політику та право власності на ліси в Україні», прийняту
на Загальних зборах у м. Львові 20 квітня 2012 р.

Зважаючи на зростання масштабності негативного антропогенного впливу в навколишньому середовищі, парадигма багатогранного значення лісових біогеоценозів постає в новому, інтегральному соціально-економічному, екологічному та біосферному контексті. На багатьох міжнародних лісових самітах відзначено вагому біосферну роль лісового біому як стабілізатора киснево-вуглекислотного балансу в атмосфері, порушення якого є причиною глобального потепління клімату. Біосферне значення лісових екосистем полягає і в збереженні біологічного різноманіття, а, отже, й підтриманні еволюційного процесу в органічному світі.

Для України, яка є однією з найменш залісених країн Європи (лісистість 15,7%), збереження лісів та збільшення лісистості є економічно-соціальною та екологічною справою державної ваги.

Заслухавши та обговоривши доповідь доктора екон. наук, професора, академіка ЛАН України І.М. Синякевича «Національна політика в лісовому господарстві України: актуальні проблеми», співдоповідей – доктора екон. наук, професора, академіка ЛАН України А.М. Дейнеки «Право власності на ліси в Україні»; кандидата с.-г. наук, доцента, члена-кореспондента ЛАН України І.П. Соловія «Лісова політика в зарубіжних країнах: актуальні проблеми»; доктора лісових наук Технічного університету м. Дрездена, професора, Почесного іноземного члена ЛАН України Н. Вебера «Лісова власність та лісова політика у Німеччині»; доктора с.-г. наук, професора Московського державного університету лісу, Почесного іноземного члена ЛАН України М.Д. Мерзленка, кандидата с.-г. наук, доцента Московського державного університету лісу, Почесного іноземного члена ЛАН України П.Г. Мельника «Класики лісівництва про лісоволодіння», взявши до уваги основні положення інших виступів та повідомлень членів ЛАН України, які стосуються багатогранного значення лісів, керуючись Положеннями «Лісового кодексу України», Загальні збори Лісівничої академії наук України **ухвалили:**

1. Національна лісова політика України повинна бути спрямована на зміцнення державної форми власності на ліси та лісогосподарської діяльності

державних лісових підприємств як такої, що сприяє екологічній стійкості лісових екосистем, підвищенню результативності екологічних і соціальних функцій, які вони виконують.

2. Для удосконалення національної лісової політики та проведення ефективних економічних реформ у лісовому господарстві України рекомендовано здійснити такі заходи:

- закласти надійні правові засади національної лісової політики та проведення ефективних економічних реформ у лісовому господарстві;
- удосконалити чинну систему економічних інструментів лісової політики, зокрема, сприяти розвитку і вдосконаленню аукціонної торгівлі лісоматеріалами на внутрішньому ринку, національної екологічної сертифікації лісів, податкової системи та ціноутворення на продукцію лісового господарства.

3. Вважати недоцільною і недопустимою приватизацію існуючих лісів державної та комунальної власності.

4. Вважати, що інструмент приватної власності на ліси в Україні має розвиватися шляхом створення лісових насаджень на приватних не лісових землях і здійснюватись шляхом лісорозведення.

5. Беручи до уваги важливість національних інтересів, національного суверенітету над природними ресурсами, державної відповідальності у справі забезпечення сталого лісокористування, наголошуючи на важливості державної власності на ліси як чинника досягнення прогресу у сфері сталого лісокористування, тобто використання лісів та лісових угідь такими способами і темпами, які дають змогу підтримувати їх біорізноманіття, продуктивність, стійкість, здатність до відновлення, життєздатність і можливість виконувати як тепер, так і в майбутньому відповідні екологічні, економічні та соціальні функції на місцевому, національному і глобальному рівнях, не завдаючи шкоди іншим екосистемам, **запропоновано:**

– розробити і прийняти Закон України «Національна лісова політика», втілення якого забезпечить виконання лісами біосферних, екологічних, економічних та соціально-культурних функцій в інтересах всього суспільства з урахуванням міжнародних зобов'язань країни, зокрема рекомендацій ФАО щодо формування національних лісових програм та Рішення конференції міністрів з охорони лісів «Ліси Європи – 2020» (Осло, 2012). У цьому контексті ЛАН України вважає за потрібне:

– забезпечити переведення не використовуваних земель, які впродовж політико-економічних змін в країні спонтанно заліснились, із категорії сільсь-

когосподарських земель до категорії «лісові землі» (з подальшим передаванням у державний лісовий фонд чи приватизацією);

- розробити нормативно-правову базу та економічний механізм стимулювання розширення лісорозведення на непродуктивних сільськогосподарських землях із урахуванням різних форм власності;

- розробити нормативно-правову базу для створення «енергетичних плантацій» і плантаційних лісових насаджень на землях лісового фонду та на колишніх землях сільськогосподарського користування;

Ліси України – це національна природна спадщина, яка належить не лише нашому, але й майбутнім поколінням. Їх охорона, примноження і збереження повинні бути почесним обов’язком кожної людини.